

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

Sędziowie: SSO Elżbieta Kala

SSO Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w G.

przeciwko T. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13 października 2018 r. , sygn. akt VII GNc 4903/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i pozostawić Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Marek Tauer Elżbieta Kala Artur Fornal

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym w dniu 10 października 2016 r. i zawiesił postępowanie w sprawie.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że powód w określonym terminie nie wskazał adresu pozwanego a jego wniosek o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego został oddalony. W tej sytuacji sprawie nie można nadać dalszego biegu ze skutkiem zawieszenia postępowania stosownie do art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód wnosząc stosownie do art. 380 k.p.c. o rozpoznanie rozstrzygnięcia w przedmiocie odmowy ustanowienia kuratora.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu:

- naruszenie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. poprzez nieuzasadnione zawieszenie przedmiotowego postępowania, w sytuacji gdy w określonym złożył wniosek o ustanowienie kuratora dla nieznanego miejsca pobytu;
- naruszenie przepisów postępowania, w postaci art. 144 § 1 k.p.c., poprzez odmowę ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Wskazując na powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oraz ustanowienie kuratora dla nieznanego miejsca pobytu pozwanego T. O., a także zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie powoda okazało się uzasadnione. W niniejszej sprawie rozważeniu w pierwszej kolejności podlegać musi kwestia, czy Sąd pierwszej instancji prawidłowo oddalił wniosek powoda o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego. Zgodnie z art. 144 § 1 k.p.c. (zdanie pierwsze) Przewodniczący ustanowi kuratora, jeżeli wnioskodawca uprawdopodobni, że miejsce pobytu strony nie jest znane. W niniejszej sprawie przesłanka ustanowienia kuratora zachodzi, a wynika to z faktu, że T. O. nie posiada obecnie zameldowania na pobyt stały bądź czasowy i w dniu 27 sierpnia 2015 r. wymeldował się z dotychczasowego miejsca zamieszkania pod adresem ul. (...) Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wskazał jedynie, że wniosek powoda o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu został oddalony. Skoro oddalenie wniosku o ustanowienie kuratora było bezzasadne to brak jest podstaw do zastosowania art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W sprawie bowiem z chwilą ustanowienia kuratora doręczenia następują do jego rąk (art. 143 k.p.c.) i w takim też razie nie można uznać, że sprawie nie można nadać dalszego biegu.

Odnosząc się natomiast do wniosku powoda do ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wskazać trzeba, że to Sąd Rejonowy, po przekazaniu mu sprawy wobec uchylenia zaskarżonego postanowienia, powinien podjąć czynności zmierzające do ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego T. O. stosownie do art. 144 k.p.c.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 380 k.p.c. i art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Brak było natomiast podstaw do orzekania na tym etapie postępowania o kosztach postępowania zażaleniowego, sąd rozstrzyga bowiem o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.), a niniejsze postanowienie – dotyczące kwestii incydentalnej – nie jest takim orzeczeniem. Dopiero bowiem po ustaleniu, która ze stron wygrała proces możliwe będzie rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów (obejmujących także koszty postępowania incydentalnego) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1973 r., II CR 159/73, OSNC 1974, nr 5, poz. 90).

Elżbieta Kala Artur Fornal Marek Tauer